

Bemærkninger til lovforslaget

Ikke mindst det tragiske fiskerkutterforlis ved Skagen har afdækket, at 1946-loven om borteblevnes midler er meget for streng over for de mennesker, som den ulykkesramte havde fælles økonomi med. Derfor foreslås tre – af hinanden uafhængige – lempelser i 1946-loven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I den forfærdelige situation, den borteblevnes ægtefælle er, vil det ofte være af betydning, at vedkommende ikke blot kan råde over fællesboet, men også den del af familiens midler, som er sær-eje. Særejebestemmelser er jo så at sige aldrig truffet for at ramme den efterladte ægtefælle i den her foreliggende situation.

Til nr. 2

Papirløse forhold o.lign. er blevet langt mere acceptable siden lovens gennemførelse i 1946. De bør derfor fremover sidestilles med ægtefæller i forhold til borteblevnes midler.

Til nr. 3

Når der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at den borteblevne er død, er der ingen rimelighed i, at der skal hengå et helt år, før en dødsformodningssag kan påbegyndes. Fra det tidspunkt og indtil boskiftet er afsluttet, vil der jo hengå ganske lang tid – meget ofte op til et par år. Årsfristen foreslås derfor nedsat til en uge.

Til § 2

Da borteblivelse ikke er noget, der planlægges ud fra indholdet af lov om borteblevne, anses det for ubetænkeligt, at forbedringerne af loven får virkning også for dem, der allerede tidligere er forsvundet.